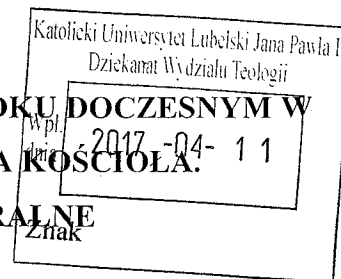

**ZADANIA KATOLIKÓW ŚWIECKICH W PORZĄDKU DOCZESNYM W
ŚWIETLE WSPÓLCZESNEGO NAUCZANIA KOŚCIOŁA.
STUDIUM TEOLOGICZNOPASTORALNE**

Dla wielu ludzi Kościół kojarzy się ciągle tylko z osobami duchownymi bądź uczestnikami życia konsekrowanego. Znakomitą jednak większość w strukturach wspólnoty eklezjalnej stanowią katolicy świeccy, którzy w obecnym czasie zaczynają być coraz bardziej doceniani w ewangelizacji świata. To właśnie ich powołaniem i podstawowym miejscem działalności jest świat i uświęcanie tego, co Sobór Watykański II nazywa porządkiem spraw doczesnych. Chrześcijański laikat winien tak kierować sprawami doczesnymi, aby się ustawicznie doskonaliły i rozwijały po myśli Chrystusa oraz służyły chwale Stworzyciela i Odkupiciela (KKK 898). To pozostanie w świecie nie jest więc dziełem przypadku ani brakiem powołania do rzeczy wyższych, ale jest czymś zaplanowanym i zamierzonym przez Boga. Jest to w Kościele „stan”, określający sposób życia i uświęcania się.

„Świeccy” to przede wszystkim ludzie ochrzczeni, ponieważ poprzez ten sakrament dokonuje się wszczępienie w Chrystusa i włączenie w lud Boży. Na skutek tego wszczępienia w Chrystusa i Jego Kościół uczestniczą na sposób sobie właściwy w potrójnej misji Chrystusa: kapłańskiej, prorockiej i królewskiej, a przez to realizują swoje posłannictwo w Kościele i w świecie. Laicy z woli Bożej pozostają w świecie w przeciwieństwie do kapłanów i zakonników, którzy na mocy Bożego powołania w pewnym sensie „wychodzą ze świata”.

Celem rozprawy doktorskiej jest ukazanie zadań stojących przed katolikami świeckimi w porządku doczesnym. Zwrócenia uwagi na to, iż apostołstwo laikatu ukierunkowane jest na przenikanie środowiska życia, pracy zawodowej, rozrywki, grup sąsiedzkich i koleżeńskich duchem chrześcijańskim. Dokonuje się ono przez głoszenie Ewangelii słowem i świadectwem życia uporządkowanym przez wartości oparte na Dekalogu. Tak postawiony problem dysertacji implikuje szczegółowe pytania: Jak ludzie, którzy przyjęli chrzest w Kościele katolickim i nie są duchownymi oraz osobami konsekrowanymi, mają swoim postępowaniem i wartościami płynącymi z Objawienia Bożego i nauki Kościoła przepajać środowisko, w którym przyszło im żyć?

Praca została podzielona na wstęp, cztery rozdziały, po których następuje zakończenie i bibliografia. W pierwszym rozdziale o charakterze wprowadzającym, została podjęta problematyka podstaw teologicznych zaangażowania laikatu w porządek spraw doczesnych. Można wśród nich wyróżnić niezastąpioną rolę sakramentów inicjacji chrześcijańskiej,

teandryczny charakter powołania świeckich i obowiązek rozpoznawania przez nich znaków czasu, jako zadanie zlecone im przez Kościół.

W drugim rozdziale została przedstawiona rola wierzących świeckich w tworzeniu i przekazywaniu kultury, bo kiedy wspólnota eklezjalna oddala się od kultury, milknie też Ewangelia. Kościół pozostaje zawsze otwarty na dialog z twórcami sztuki, naukowcami, dziennikarzami, wychowawcami, ludźmi pióra i artystami, tym bardziej że w ich szeregach znajduje się wielu reprezentantów katolickiego laikatu, odgrywającego znamienne rolę w tworzeniu kultury i jej ustawiczny rozwój.

Trzeci rozdział ma na celu ukazanie zadań społeczno-politycznych laików. Niewątpliwie bezdyskusyjna pozostaje kwestia ich obecności w świecie polityki, która jest roztropną troską o dobro wspólne (LE 20). Kościół zachęca katolików świeckich do udziału w polityce i podejmowania odpowiedzialności za społeczeństwo. Przyczynia się zarazem do formacji laikatu oraz wskazuje wartości, którymi współcześni uczniowie Chrystusa winni kierować się w działalności społeczno-politycznej. Ta część rozprawy doktorskiej zwraca także uwagę na nieocenioną rolę chrześcijan w budowanie światowego pokoju.

Rozdział czwarty omawia powołania świeckich członków ludu Bożego do troski o godność ludzką i dobro wspólne w życiu gospodarczym. Zostały w nim ukazane zadania, stojące przed świeckimi katolikami na polu techniki, przedsiębiorczości, ekonomii, przemysłu i rolnictwa, a także troski o szeroko pojętą ekologię. Poszczególne rozdziały pracy zakończone są paragrafami, w którym podjęta została próba wskazania najważniejszych trudności we współczesnym świecie, związanych z posłannictwem świeckich katolików. Stanowi to przypomnienie, że głoszenie Dobrej Nowiny i przepajanie ziemskiej rzeczywistości ewangelicznym duchem nie jest łatwym zadaniem i napotyka na opór i liczne przeszkody.

Omawiana teoretyczna dysertacja, dzięki analizie materiałów źródłowych i zastosowaniu metody porównawczej wydobywa konkretne wskazania, a także zadania, jakie stoją przed świeckimi katolikami zaangażowanymi w przekształcanie porządku doczesnego. Formułuje wnioski dotyczące zaangażowania chrześcijańskiego laikatu na polu: kultury, polityki i gospodarki. Omawiana rozprawa doktorska uświadamia, że zaangażowanie katolików świeckich w porządek spraw doczesnych, podjęte w dokumentach Vaticanum II i nauczaniu posoborowych papieży pozostaje nadal aktualne. Obserwując współczesny świat należy stwierdzić, że jest jeszcze wiele do zrobienia w dziedzinie obecności katolickiego laikatu w porządku spraw doczesnych, zwłaszcza na płaszczyźnie budzenia świadomości odpowiedzialnego podejścia do uświęcania świata, a także do konkretnego zaangażowania

laikatu w misję ewangelizacyjną i jego funkcjonowania w ziemskich przedsięwzięciach. Przydatne w tej dziedzinie byłoby przeprowadzenie badań empirycznych, które będą mogły zweryfikować percepcję nauczania *Magisterium Ecclesiae* w porządku spraw doczesnych.

Ks. Robert Sadlak

Ks. Robert Sadlak